

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

„GLASUL DOBROGEAN“

Органъ на Българското мащабно стопанство

125. ВАРНА, Градовете библот.

АБОНАМЕНТЪ
 За една година . . . 300 леи
 За 6 месеца . . . 160 . . .

1 Dobrogean
 eta 4 Bazargic

Копнежа на забравенитѣ

Получихме малко, кж-то, но горещо и трога-елно писмо.

Щефанъ Котоманъ (че-и: Стефанъ Котомановъ) отъ с. Леордени, близо до Букурещъ, ни пише съ румънски букви:

„Азъ съмъ студентъ на рептъ (правоН.Б.) въ Буку-ещъ. Българинъ съмъ и съ-м село сжй българску, ка-у мложу сила укулъ букуреща, чи ду Дунавата. Читахъ у газетата „На-ционалуль“ за „Добруд-жански гласъ“. Ни бѣхъ увалъ, чи българитѣ иматъ зета и такази какту гж-иши „Националуль“. За-уй ходихъ ни българската

черкува и зехъ адреса на газетата Ви. Ви изпру-важдамъ съ мандатъ по-щаль 300 лея да ма абу-нирати за газетата Ви... Зимахъ 2 нумера... малку мачну четахъ, ама душата ми са услади и Ви писвамъ сига съ простия езикъ на мойту селу“.

Нашиятъ сжжпъ братъ ни иска да му изпратимъ помагала за изучаване на българския литературенъ езикъ.

„У наши сила вечи другъ вятъръ вей и ша видити скору хубаву ша бади“ — завършва вдъхновено възродения ни братъ.

Единъ случай

Следъ като се оконча-лно превършватъ работѣ по комасирането на митѣ въ с. Сусуской, лчишко и биватъ раз-едѣлени нивитѣ, както жду колониститѣ, така между мѣстнитѣ жите-опанина Йорданъ обревъ, който е вла-яль 30 хектара (300 ара) съ решение на овѣрочнитѣ комисии, праздно чакаль да му де посоченъ и него-я парцель (лотъ).

Оназало се, че той билъ бравенъ!

рѣгналъ нещастниятъ медѣлецъ да търси хо-та, които сж съставили масациония планъ, на-рилъ ги, но тѣ се за-дили повече отъ него; билъ по разнитѣ вра-на властимеющитѣ — повдигали рамене. От-вилъ е десетки заяв-ия и жалби, кждето ѣввалъ очевидната шка и искаль изпра-ето й, ходиль чакъ Букурещъ.

о нивитѣ никой не му ѣрналъ. И ето шеста ина вече (отъ 1932 г.) га състоятелния сел-стопанинъ Йорданъ ревъ, лишенъ отъ пе-

да земя, води едно окае-но сжществувание.

Свърхъ всичко това бирническитѣ органи еже годно му събиратъ данъ-ка за трийсте хектара, по-неже има окончателенъ документъ отъ държава-та за тѣхъ. При отказа му да плаща данъкъ за ни-ви, които въ действител-ностъ не притежава, билъ е заплашванъ категорич-но, че ще му се продаде кжщата.

Ние предлагаме случая на обща отсжда и на вни-манието на компетентни-тѣ фактори.

Г-нъ Жанъ Шеба напусналь Румъния

Завчера е напусналь стра-ната досегашниятъ чехосло-вашки пълномощенъ м-ръ въ Букурещъ, г. Жанъ Ше-ба. На гарата той билъ тържествено изпратенъ отъ видна румънски дейци и дипломати, на чело съ м-стра на външ-нитѣ работи, г. Викторъ Антонеску.

Чети в-къ Добруджански гласъ

Дѣлото въ Силистра

Силистра — Дѣлото, за-ведено противъ 337 селяни отъ дуросторския окръгъ, продължава да се разглеж-да. Разпитани сж надъ 800 души свидетели. Започна обвинението, което ще трае два дни, следъ което ще почнатъ пледоаритѣ, кои-то, предполага се, че ще траятъ повече отъ 10 дни. Отъ името на обвиненитѣ ще говорятъ 39 адвокати. Очаква се пристигането на г. Дем. Добреску, адвокатъ, бившъ главенъ кметъ на Букурещъ.

Десятки бѣчви съ масло и бензинъ играчки на вълнитѣ

Тѣ сж отъ България

Съобщаватъ отъ Констан-ца — На 26 т. м. пристани-щнитѣ власти отъ Мангалия били осведомени, че на от-крито море рибаритѣ забеле-язали да плаватъ много бѣчви. Пристанищниятъ на-питанъ веднага отплувалъ съ нѣколко лодкари къмъ посоченото мѣсто и наисти-на лодкаритѣ прибрали 23 цинкови бѣчви. На брѣга се установява, че тѣ съдър-жатъ масло и бензинъ. Бѣч-витѣ били 200 литрови. Тѣ носѣли следния надписъ: България, Фабрика „Черно море“ — Бургасъ.

Какъ вълнитѣ изхвърлили тия бѣчви на брѣга до Ман-галия не е известно. Пред-полага се да е имало ко-рабокрушение.

Г-нъ д-ръ Н. Лупу тържествено чест-вуванъ

Въ недѣля, въ Хушъ, билъ е чествуванъ по-най-търже-ственъ начинъ тридесетъ годишнината на г. д-ръ Лу-пу откакто е билъ назна-ченъ за окръженъ управи-тель въ Фълчиу. Освенъ деле-гатитѣ на организациятѣ, присжтствували на празд-ненството надъ 30 000 ду-ши селяни. Чествуването на националь - цѣранисткия вождъ се е превърнало въ внушителна манифестация.

Малко безгрижие!

Английскитѣ министри реши-ли да искатъ увеличение на заплатитѣ си. До сега м-ръ председателя получавалъ — обърнати въ наши пари — при-близително 10 милиона лей годишно.

Много ли?

Въ Америка, 7 гангстери би-ли осждени — общо — на 2.588 години каторжна работа.

Много ли?

Отъ 1 Априль т. г. се уве-личаватъ ценитѣ на билетитѣ за пжтницитѣ по Д. Р. Ж. съ 10 на сто, а на стокитѣ — съ 15 на сто.

Много ли?

По случай приготвленията за изборитѣ, партизанствующи-тѣ (опозиционери) се възмуша-ватъ: — Четири години подъ либерална власт! Ще чакаме ли още четири?

Много ли?

„ЕТНИЧЕСКАТА“ ФОРМУЛА

е противоконституционална

Както писахме на време-то си, по парламентарна и-нициатива бѣше изготвенъ единъ проектъ относ-но изземването земитѣ на румънскитѣ граждани отъ чуждъ произходъ край ун-гарската граница. Днесъ то-зи проектъ е билъ вне-сенъ въ законодателния съ-ветъ, който прави своитѣ възражения и които еж отъ много важенъ характеръ за насъ малцинствата. Причи-нитѣ, които сж продиктува-ли изготвянето на въпрос-ния проектъ могатъ да се резюмиратъ както следва: — „Въ окръжитѣ край за-падната граница румънски-ятъ елементъ се намира за-мѣсенъ съ различни малци-нства. Икономическата моцъ тукъ се намира изключител-но въ ржцетѣ на чужденци-тѣ“. Законопректѣтъ уста-новява, щото всички земе-дѣлски имоти отъ градски-тѣ и селски общини, усвое-ни отъ 1914 г. насамъ, подъ каквато да е форма отъ румънскитѣ граждани отъ другъ произходъ и повече отъ 25 хект., да бждатъ из-зети за колонизиране и за образуване на дребни и срѣ-дни румънски стопанства.

Както се вижда, това за-сѣга само румънскитѣ граж-дани отъ чуждъ етнически произходъ, живущи на за-падната — унгарската гра-ница.

Законодателниятъ съветъ, обаче, установява следното: „Горнитѣ предвиждания на първо мѣсто нарушаватъ принципитѣ на Конститу-цията отъ 1923 г., чл. 5 отъ която разпорежда: „Румъ-нитѣ, безъ разлика на етни-ческия имъ произходъ, на е-

зика и върата, се радватъ на всички свободи и права у-становени чрезъ закона“.

Този принципъ се поста-ря и въ чл. чл. 7 и 8. Така, че отъ тази гледна точка законопроектѣтъ се явява противоконституционенъ.

Сжщо така, чл. 8 отъ до-говора за малцинствата пред-вижда че „всички граждани отъ присъединенитѣ области ще бждатъ равни предъ зако-нитѣ и ще се радватъ на въ-накви граждански и полити-чески права безъ разлика на раса, езикъ и въра“. Законо-дателниятъ съветъ, имайки предъ видъ горнитѣ поло-жения обрѣща вниманието на законодателнитѣ тѣла, че при гласуването на за-конопроекта да не се за-бравятъ: чл. 7 и 8 отъ Кон-ституцията, Договора за малцинствата, подписанъ въ Парижъ презъ 1919 год. чл. 8], Триянонския договоръ отъ 1920 г. [чл. 63].

Столичниятъ печатъ, пре-давайки горното, заключа-ва, както и законодателни-ятъ съветъ, че законопро-ектѣтъ е неконституционенъ и е въ противоречие съ международнитѣ договори.

Мнението на съвета се смѣта за особено важно, имайки се предъ видъ днеш-нитѣ обстоятелства.

Съобщението за този за-конопректъ, за който въ на-чалото още оповестиха сто-личнитѣ вестници, погрѣш-но се разтълкува у насъ и се създаде едно особено настроение между земедел-цитѣ. Мнозина бѣха поми-слили, че това е обща мѣрка и побързаха съ подѣлбитѣ

БРАВО, МАЛЦИНСТВЕНИЦИ!

При швабитъ отъ с. Нѣмска-Калфа

Нашият вестникъ има нѣколко редовни четци между швабитъ отъ с. Нѣмска Калфа, калиакренски окръгъ. По случай католическия Великденъ (28 мартъ т. г.) бѣхме поканени да ги посетимъ. Отзовахме се на драго сърдце и благославяме случая, който ни даде поводъ да прекораме тѣй хубаво между тия трудолюбиви и съ високо малцинствено съзнание граждани.

Преди повече отъ 30 години (1903 г.) се заселватъ въ опустялото почти село Калфа седемъ германски [швабски] семейства, идящи отъ Русия (Таврическа губерния). Закупватъ земи и започватъ усърдна работа. Скоро си издигатъ гиздави къщици, построени по планъ, за да се откриятъ широки и прави улици; уреждатъ си и училище, въ което презъ българския режимъ се е преподавало само на нѣмски отъ учител-германецъ.

Презъ 1911 година условятъ си свещеникъ-холандецъ Алексисъ Кампфнуругъ и си построяватъ малка, но великолепна по своята романтичност и красивъ изгледъ църквица, чийто олтаръ бива подаренъ отъ тогавашната българска Царица Елеонора. Около църквата бива уредена чудно хубава оощна адина, съ красиви алеи, край които отъ ранна пролѣтъ, до късна есенъ цвѣтятъ най-разнообразни цвѣта, каквито свещеника холандецъ реди съ необинновена вещина.

Следъ европейската война тия влюбени въ просвѣтното си дѣло нѣмци възстановяватъ училището си, до-

веждайки чакъ отъ Банатъ преподавател, но бива основано и държавно училище, което децата имъ задължени да посещаватъ.

Незамѣними стопани, отъ сравнително малкото земя тия напредничави земеделци сж достигнали завидно благосъстояние. Отглеждатъ най-хубавитъ коне и крави въ Южна Добруджа.

Но това, което ми направи поразително впечатление, бѣше гранитното съзнание и праволнейното поведение на малцинственици, което проявяватъ тази шепата шваби въ морето отъ и-нородци. Въ всѣки домъ (понастоящемъ сж едва 26 семейства!) азъ видѣхъ по 2—3 нѣмски вестника, издавани въ Румъния, сжщо така и множество брошури, календари и други издания на пангерманската организация въ Кралството.

Презъ 1934 г. издигатъ великолепно здание на Културното си дружество, въ чийто удобенъ салонъ съ сцена ежеседмично почти се уреждатъ литературно-музикални забави; въ сжщото помѣщение е и частното имъ училище, където децата въ свободното си време биватъ обучавани отъ престарелия даскалъ на майчиния имъ езикъ, сжщо така има и малка стая за библиотека.

Шепата малцинственици подържатъ най-редовни връзки съ своитъ бартя отъ всички краища на кралството. Бѣше ми показано току що полученото циркулярно писмо на областната добруджанска организация, еъ което се поканватъ да запишатъ желающитъ зе-

медѣлци—нѣмци да направятъ презъ м. октомврий една обиколка изъ Трансилвания, за да се запознаятъ съ последнитъ придобивки на модерното земеообработване. Въ писмото се отбелязваше: „Вратята отъ Добруджа ще иматъ грижата да си подсигурятъ 800 лей за лѣтни разходи — храната, спането и всичко друго ще бжде отъ нашитъ трансилвански братя“.

Вечеръ, следъ привършването на работата, се събиратъ въ салона около радиото и започватъ оживени разисквания или старитъ разказватъ за славни подвизи отъ германското минало.

Често съмъ бивалъ предметъ на радушни приеми отъ страна на моитъ братя, но въ с. Нѣмска Калфа бѣхъ приетъ като малцинственъ деятелъ. Азъ никога не ще забравя часоветъ на възторгъ и искрено удоволствие, прекорани между тия горди хора.

Л. П. С-вв

Археологически разкопка

Съобщаватъ отъ Констанца; — На булевардъ „Фердинандъ“ при колаенето основитъ на едно ново здание, на 4 метра дълбочина, работницитъ се натъкнали на единъ голѣмъ и запазенъ саркофагъ. На това мѣсто се предполага да е била главната врата на крепостта Томисъ. Саркофагатъ е отъ римско време. Обаче, следъ изкарването, сж е установило, че той билъ ограбенъ още въ турско време.

Саркофагатъ ще бжде поставенъ въ Добруджанския музей. Наредено е на сжщото мѣсто да се продължаватъ разкопкитъ.

„Балгарска история“

Банатскитъ българи работятъ, творятъ. Похвална е тѣхната културно-просвѣтна дейностъ. Пропити отъ високо племенно съзнание тѣ по единъ много разуменъ начинъ, застъпватъ разпространението на майчиния си езикъ, запазили го непожтнатъ въ разстояния на цѣли два вѣка въ агломерата на толкова много народности, издигнати въ културно отношение по-високо отъ тѣхъ.

Тѣхния вестникъ, организиран на банатскитъ българи — „Банатски балгарски гласникъ“ напълно оправда своята целъ. Чрезъ него банатската българска интелигенция — съзнала своята племенна гордостъ — заговори съ огнени слова за славното минало и всѣки българинъ банатчанинъ се почувствува гордъ, че изхожда отъ единъ доблестенъ народъ.

Днесъ банатчани ни изненадватъ съ друго едно постижение: — „Банатски балгарски гласникъ“ основа своя библиотека и първата книжка, посвѣщавана на „Балгарската история“. Книжката, малък форматъ, обема 40 страници и е под-

раздѣлена на 13 глави, но сеци следнитъ заглавия: — Старитъ балгаре, Първоту царству, Друготу царству, Робствуту, Католишката пропаганда, Отець Паисий, Софроний, Георги Раковски, Освобождението, Третоту балгарску царству, Ватрешну напредуванieto, Македония и Мира.

Както се вижда, въ една книжка отъ 40 странички, се застъпва почти цѣлата българска история. Съ кратки, но убедителни слова сж описани дѣлата и величието на първия до последния български владетели и духовни водачи.

На корицата ѝ четемъ: — „Пречети тази история и научи на памекъ. Накарей приятелети да я пречете и той да си я урежи у сърцето“.

Банатчани иматъ вече българската история на своя езикъ. Чрезъ нектъ ще проникнатъ въ делечното минало на своя родъ и племенното имъ съзнание много повече ще се уячи.

Медицинския кабинетъ на

Д-РЪ Д. НОВАЧЕВЪ

се помѣщава на ул. „Режеле Кароль“ № 16, въ центъра на града, срѣщу аптека „Лагара“ и е снабденъ съ рьонтгеновъ апаратъ, диатермия, инфрачервени лъчи

— ПРИЕМА БОЛНИ ЦѢЛЪ ДЕНЬ —

Чети „Добруд. гласъ“

ЛИТЕРАТУРНИ ПОРТРЕТИ:

Владимиръ Каварнали

Въ анализъ на румънския културенъ и политически животъ сж отбелязани имената и деянията на не малко българи, които, приобщили се поради една или друга причина къмъ стремежитъ и идеалитъ на румънския народъ, сж допринесли извънредно много за създаване и изграждане на модерната румънска духовна и материална култура.

Това продължава и днесъ. Въ границитъ на следвоенна Румъния живѣятъ надъ 600,000 българи, които взиматъ активно участие въ почти всички отрасли на румънския животъ.

До сега българитъ отъ Румъния сж дали само на румънската литература, за да вземемъ за примѣръ само нея, цѣла плеада отъ талантиливи писатели и поети, като: Антонъ Панъ, Панайотъ Станчовъ—Черна, И. Киру Нановъ, Никифоръ Крайникъ, Н. Креведя, Стоянъ Г. Тудоръ, Люба Димитриу, Иоанъ Сулаковъ и др., които могатъ да правятъ честь, на която и да е било западноевропейска литература.

Къмъ тѣхъ ще прибавимъ и името на нашия младъ, симпатиченъ бесарабски съотечественикъ Владимиръ Каварнали

ли — неженъ и самобитенъ талантъ, който бавно, но сигурно се налага въ най-новата румънска поезия, особено следъ издаването презъ 1934 год. на неговитъ „Стихове“, получили първата литературна награда, за сжщата година, на румънската букурешка Кралска фондация.

Владимиръ Каварнали е роденъ презъ августъ 1910 год. въ чистобългарския южнобесарабски градъ Болградъ. Синъ е на бедни родители. Баща му е желѣзаръ—подковачъ. Училъ е въ родния си градъ, а после — следвалъ и завършилъ филология въ Букурещъ (1928—1931 год.) Билъ е известно време административенъ чиновникъ, а сега е прогимназиаленъ учителъ въ единъ малъкъ бесарабски градецъ. Като студентъ въ Букурещъ е завързалъ приятелски връзки

съ нѣкои наши добруджански студенти, следващи тамъ, за които е запазилъ и до днесъ най-мили спомени. Сътрудничилъ съ стихове, есета и статии, писани на румънски езикъ, на различни румънски и бесарабски вестници и списания, между които ще споменемъ: Фризе, Лимба ромъна, Кручиада ромънизмулуи, Пажини басарабене, Виаца Басарабией, Бужакулъ и др. Издалъ е, за сега, само споменатия по-горе сборникъ стихове, посрещнатъ извънредно ласкаво отъ румънската литературна критика.

Характернитъ особености на неговитъ „Стихове“, съдържачи 13 завършени по форма и издържани откъмъ художественостъ и съдържание стихове, сж: сърдечностъ, простота, искренностъ и топлиота, които ни откриватъ едно из-

пълнено съ човѣчностъ сърце и една широка славянска душа, бликаща отзивчивостъ и доброта.

Други особености на тѣхъ неговии стихове сж: свѣтлина, примирение и една тиха радостъ и само намѣста — тиха, спотаена скръбъ, която сжвсемъ кратковременно-избѣга въ негодувание и протестъ. Въ нѣкои отъ тѣхъ проличава единъ особенъ примитивизъмъ, който свързва почти сполва поета съ простота, съ родната земя. („А естрактна приказка“, „Забравенъ тайната на бѣлитъ нощи“).

Почти всички стихове Каварнали — малки лирически поемки на интимни изповѣди и откровения — сж потопени въ свѣтлина и облѣхнати съ свежестъ и жизнерадостъ, повечето отъ тѣхъ се гонятъ за цвѣта, градини, птички,

ЖИВОТА НА МАЛЦИНСТВОТА

Пакъ за българитѣ отъ Гърция

Тѣ живѣятъ труденъ и епоносимъ животъ. Гърция, като че ли е решила а свърши веднажъ за всички съ всичко българско. Някои български вестници не знаятъ просто съ какво да окачествяватъ погнѣбата за нареждането на гърцитѣ да се уатъ всички българи — тѣ училищна възраст до 100 години, на грѣци е-ицъ, да ходятъ на дневни вечерни училища, както да не говорятъ кждето да било български. Вспѣи неподчинилъ се бива итѣ и тежко глобяванъ. Отъ тая постъжка на

гърцитѣ сж възмутени всички българи отъ България и кждето и да се намиратъ тѣ. Най-силно, обаче, сж възмутени българскитѣ малцинства по всички краища на свѣта, защото тѣ могатъ повече да ценятъ и притеглятъ какво значи да бждеши насилванъ, тѣ знаятъ що е робство.

Ние се присъединяваме къмъ възмущението на всички българи отъ мъркитѣ на гърцитѣ въ Тракия и Македония, а на нашитѣ братя отъ тамъ казваме: бждете бодри и единни, живѣе нашиятъ Богъ!

Ат. Цветковъ

Румъно-българскитѣ духовни отношения

въ XIX-я вѣкъ

Нѣколко интересни книги

отъ Д. Н. МИНЧЕВЪ

На нѣколко пжти се занимахме съ хубавитѣ духовни отношения между румъни и българи. Старахме се всѣкога да извадимъ на яве и да покажемъ, така както трѣбва, тѣзи ценни страници извъ историческото минало на двата дунавски народи. Следъ падането на България подъ турско владичество, българската (славяно-българската) култура е почти несществуваща за нѣколко вѣка въ нейнитѣ етнически граници. При все това тя просществува и играе важна роля въ живота на румънскитѣ княжества. Презъ цѣлото течение на XVI-я вѣвъ, най-вече Мунтения [Влашко], е единъ отъ главнитѣ центрове на славяно-българската култура.

Презъ XIX вѣкъ, когато въ държавитѣ на балканска Европа започва да повѣватъ теченията извиращи отъ Великата френска революция и когато тѣзи народи чувствуватъ благоденствията на духовното възраждане, различаваме едно ново mogelijkо културно движение между румъни и българи, чрезъ посрѣдничеството на печатнитѣ книги.

Намираме не само за интересно, но и умѣстно да посочимъ по-важнитѣ книги, които сж допринесли въ тая областъ. Отбелязваме ги въ хронологически редъ.

Преди всичко ще отбележимъ книгата *Ейсагогити Дидаскалия*, на грѣци, печатана за втори пжтъ въ Венеция, въ 1802 год. Това е известниятъ четириезиченъ речникъ на свещеника книжовникъ Данаилъ, отъ гр. Москополъ, въ Македония, при границата къмъ Албания. Преди, Москополъ е билъ цвѣтуещъ градъ и културенъ центъръ. Тукъ, поплъ Данаилъ, по произходъ арменинъ, е напечаталъ презъ 1762

год. първото издание на речника си. Словара е на грѣци, румънски, български и албански езици. Макарь да е издаденъ на елински, ние можемъ го смѣтна като основенъ трудъ за понататъшното развитие на печатнитѣ книги за взаимното опознаване на румъни и българи.

После иде реда на *Абецедар грекороману и булгаро жн трей Лимби и т. н.* Напечатанъ „ку келтуяла думнялуй Василие Маноле, Епистатулъ Типографией“. Издаденъ въ Букурещъ „ла Чисимъ, 1827.“

За този букваръ нѣма да настояваме, бидейки достатъчно познатъ. Печатанъ е съ славянски и грѣчки букви. Безъ съмнение, че Абецедара е спомогналъ много за изучаването на румънския и български езици.

За 1863 г. отбелязваме две брошури, които представляватъ не толкова особенъ интересъ, колкото оригиналенъ. Първата съ заглавие *„Надгробна речъ“* написана по случай на смъртъ-тж на *Димитрия Василевича Рѣмова*, по поръчването на учителскитѣ при централно-то болгарско училище педагогическия съветъ и на членове-ти на попечителнитѣ училищненъ комитетъ отъ учителя *Т. Икономоса*, и не изговоренъ по причинъ на незакоенитѣ-тж въспрѣтителнж, у време-то на само-то упѣло,

постъжжж отъ странж на болгарскитѣ протоиереи о. Никифора.“

Книжката съдържа само седемъ страници въ 4-о печатана е на български и румънски, въ печатницата на българското централно училище отъ Болградъ.

Другата е озаглавена *„Дѣдо Силивестро и неговий завѣтъ“*. Тази брошура, завещанието на дѣдо Силивестру Пену, има деветъ страници, въ 8 съ единъ портретъ. Печатана е въ Вукурещъ, въ печатницата на Стефанъ Расидеску. Подъ портрета на дѣдо Силивестръ, се четатъ следнитѣ стихове, които преписваме дословно: *„На горкитѣ да помагамъ, за тѣхъ азъ да сж залагамъ, мж научи що видяха очитѣ ми и претърпяха“*. Текста на брошурата е на български и румънски.

По случай освещаването на българското „народно“ училище въ Гюргево, презъ 1864 г., словото произнесено отъ директора на училището е издадено въ отдѣлна брошура. Ето заглавието: *„Беседа изречена при освещение-то и отворение-то на българско-то народно училище въ Гюргево. [24 Септемврия 1864] отъ И. Касабова, професоръ на сщцето училище“*. Книжката има 17 страници, въ 4, български и румънски текстъ. Печатана въ Браила, въ „Рум.-Бълг. Типогр. на Хр. Д. Ваклидова“.

Белгийския неутралитетъ

гарантиранъ

Лондонъ — Въ връзка съ разговоритѣ, които кралъ Леополдъ води, се предвижда едно бързо разрешение на въпроситѣ, поставени отъ ръководството на външната политика на Белгия. Вестницитѣ по тоя случай казватъ: „Белгия, Франция и Великобритания ще се рещнатъ на по-благоприятна почва и това обстоятелство бѣ усилено отъ отатата на Райха, съ която се предлага гарантирането на белгийския неутралитетъ. Предвижда се, че тази седница ще се постигне нова

спогодба между тритѣ правителства. Нейнитѣ главни разпоредби ще бждатъ следнитѣ: 1. Белгия ще бжде освободена отъ задължението да помага на Великобритания и Франция въ случай на непредизвикано нападение; 2. Великобритания и Франция ще гарантиратъ политическа независимостъ и териториалната цѣлостъ на Белгия; 3. Белгия ще се задължи да се противапостави на всѣко нарушение на нейния неутралитетъ“.

Испанцитѣ хичъ ги нѣма!

Любопитството на нашия селянинъ нѣма край. Той е сведущъ. Интересува се отъ всички въпроси, разсжждава, коментира, заключава за всичко по своему и най-вече — презъ свободното си време — търси събеседникъ, съ когото да размѣня мисли по „голимитѣ“ въпроси.

Завчера имахме едно посещение. Старъ нашъ абонатъ. Човѣкъ съ здравъ разсждѣкъ и познания — по вестницитѣ. Следъ обичайнитѣ поздравления (той поде) ударихме на политика, за международнитѣ събития. Разбира се, на първо време, навлѣзохме въ Испания, между двата фронта и минавайки надъ бойнитѣ полета, зафилософствувахме по въпроса кои ще спечелятъ войната. Нашиятъ събеседникъ, по едно време, се поразмисли, на като замълча малко, отсече:

— Слушайте, какво ще ви кажа азъ. То се разбира, че вие сте въ Франко, ами да говоримъ правилката: тия испанци хичъ ги нѣма!

Отъ две години вече се дражатъ като котки и мѣчатъ на едно мѣсто... Я да имаше тикова нѣщо насамъ, къмъ Балканитѣ, та да видитс — два, три дни и готово!..

Като стана нашия събеседникъ, на прощаване, добави: — Тая работа не е за всѣки народъ. Затова, може видругитѣ държави тѣй безцеремонно се мѣсятъ въ испанскитѣ работи.

Продава се

въ Базарджикъ една сая 20 на 8 м. съ 2800 кв. м. празно мѣсто. Може и на части. Лей 20 кв. м.

За проданъ

здрава обушарска шевна машина марна „Сингеръ“. Справка Анлелъ Мутафовъ ул. „Режеле Кароль“ 126

ри и трева.) Ние съжеляваме, че характера на настоящата ни статия не ни позволява да се спремъ да разгледаме по-подробно всички работи на нашия далеченъ братъ, за които може да се напише обширна студия, но защо ще се ограничимъ отбележимъ, пжтемъ, само някои отъ тѣхъ. Въ „Баща и синъ“ и Писмо до бляца ми“ поетътъ далъ изразъ на своята нѣжна синовна любовъ; това сж не работи, които изненадватъ въ своята искреностъ и топлина и въ които, особено въ второто, има постигнато нѣщо сениновско. Въ „Автобиографична дата“ се преплитатъ примирението и редъ евентуалната смъртъ и стремитѣ къмъ свѣтлината на

живота: Въ „Забрава“ — една отъ най-милитѣ пиески почти въ цѣлата сбирка, поетътъ ни разкрива своята чиста, неопетнена, бихме казали, почти детска душа. Въ „Не търсете любовта“ проличава смущението на поета предъ пристъпа на новото време: Каварнали е почти чуждъ на социални настроения и мотиви. Сродни по настроение сж: „Образитѣ въ петалата“, „Вжтрешенъ фрагментъ“ и „Новъ бунгъ“, въ които скръбта на поета, породена поради негодитѣ и лишенията на живота, незабелязано преминава въ негодувание и протестъ. На край, ще отбележимъ и „Завръщане“, мощно и енергично написана работа, въ

която Каварнали е изразилъ своята гореща любовъ къмъ родния си край. Ние свършваме тукъ. Като заключение на тѣзи нѣколко реда, чрезъ които се помжчихме да представимъ на нашата добруджанска публика тоя нашъ далеченъ съотечественикъ, си позволяваме да изкажемъ едно искрено и сърдечно пожелание, а именно: успоредно съ разтѣяния упѣдъ на Вл. Каварнали — нѣщо, което му желаемъ отъ все сърдце — ние ще бждемъ извънредно щастливи ако видимъ неговитѣ работи отпечатани и на нашия роденъ езикъ. А това ние искаме и очакваме отъ самия имъ авторъ. Д. С. Бекяровъ

По бѣлия свѣтъ

МИСЛИ ЗА ЖЕНАТА

Най-ревниви сж ония жени чийто мъже изпълняватъ всички желаня. Тѣ сж ревниви най-вече затова, да не би мъжетъ имъ да изпълняватъ сжщитѣ желаня и на нѣкоя друга жена.

Грубитъ, и ло... думи сж горчива отрова за чувствителнитѣ и нѣжнитѣ жени.

Жената е най-благородна, когато прощава безъ егоизъмъ.

Женското сърце е пълно съ любовъ и тази любовъ е разпокъсана на отдѣлни части. Но тъкмо въ това се състои свѣршенството на жената: тя дава на части сърцето си на ония, които обича съ цѣлата си душа.

КОРОНАЦИЯТА НА АНГЛИЙСКИЯ КРАЛЪ

Още отъ сега управата на лондонскитѣ телефонни съобщения е изработила специаленъ планъ за телефонна служба презъ време на коронацията на английския краля Шествието, на коронацията не бжде наблюдавано и съобщавано отъ специални конференсиета на телефонната дирекция, за да бжде предавано и по радиото.

Въ Сенъ Джеймския палатъ ще има специална телефонна централа за целта. Тази централа ще бжде свързана съ всички пожарни команди, по голѣми фабрики, участъцитѣ и голѣмитѣ църкви на Лондонъ. Въ момента, когато кентерберийскиятъ архиепископъ ще положи короната върху глава-

та на краля Георгъ VI, всички телефонни сигнали ще бждатъ поставени въ действие, за да биятъ камбанитѣ, да свирятъ фабрицитѣ и цѣлия градъ да разбере, че коронацията е извършена вече.

КЛУБОВЕ НА ЛЪЖИЦИТѢ

Въ Америка сжществуватъ много клубове на лъжцитѣ. На заседанията на тѣзи клубове, членоветѣ имъ се мчатъ кой по-вече да подлъже другаритѣ си. Най-хубавата лъжа се на-граждава.

Преди единъ месецъ чрезъ вестницитѣ съюза на клубоветѣ обявилъ конкурсъ за най-невѣроятната приказка, изпълнена съ лъжи.

Резултата билъ неочакванъ. Съюзатъ получилъ нѣколко милиона писма.

Сега писмата се разглеждатъ, за да се опредѣли наградата за най-добрия лъжецъ!

ВСИЧКИ ЖЕНИ ВЪ ПАРИЖЪ ШЕ НОСЯТЪ СИНИ КОСИ

Тазпролѣтна мода на коситѣ нѣма да бжде вече руса, но синя!

Сивитѣ коси ще иматъ синкѣвъ отблѣсъкъ.

Свѣтлитѣ и обесвѣтна коси ще иматъ нюанса на сафирно синята боя. Тъмнитѣ коси сжщо така се боядисватъ синьо като ноцта.

Разбира се, тази мода сега се лансира въ Парижъ най-вече отъ ония фабрики на бои за женски коси, които сж измислили още по финни бои.

Дев. гимназия отъ града ни, която говори по случай „Дена на майката“.

— На 1 априль т. г. пжтническитѣ такси по Р. Д. Ж. се увеличаватъ съ 10 на сто, а за стоки-тъ — съ 15 на сто.

Отъ 1 априль т. г. се установяватъ редовни въздушни съобщения Букурещъ — Балчикъ и обратно, съ спирания въ Базарджикъ и Каларашъ.

— На 20 т. м. любителската театрална труппа при Б. К. О. — Балчикъ, подъ режисюрството на ревностния културтрегеръ г. Дим. Желевъ е изнесла съ голѣмъ успѣхъ комедията „Подъ чехълъ“.

— Въ недѣля се извърши погребението на младия ни съгражданинъ Димитъръ Т. Тошевъ.

Направи внушително впечатление дълбоката по-мруска у другаритѣ му — студенти, които презъ цр-лата ноцъ сж образували почетна стража и на р-це носеха ковчега до църк-вата.

Този проявкъ на едно благородно чувство бѣше подчертанъ и отъ красивия жестъ, илюстриралъ нашата младежъ, като носителка на високо малцин-ствено съзнание.

Единъ приносъ за успѣха на сразенитѣ родители и единъ примѣръ, достоенъ за подражание!

— Зданието на етнографическия музей въ Балчикъ е било на привършване. Този музей ще бжде първия по рода си въ Добруджа и най-богатия.

— На скоро ще почнатъ работитѣ по вълнолома въ балчишкото пристанище.

Отпуснати сж нови 20 милиона лей.

— Завчера Мировото сждилище отъ гр. Бадчикъ е осждило по 100 лей глоба тридесетъ жени отъ с. Вънатори (Чаушъ кой), обвинени, че когато на Бабинденъ постовия шефъ е забранилъ да празнуватъ обичайния си празникъ, тѣ го... напусвали!

— Г-нъ Мирчо Канчиковъ, министра на финан-сиитѣ, пребивава вчера въ нашия край.

Г-нъ министра посети Балчикъ и Базарджикъ, интересувайки се за икономическото положение на населението и нѣкои държавни постройки.

Аптека „СКОПЕЦЪ“ — РУСИ МАРИНОВЪ

се премъ... въ собственото си зда... сжщата улица — „Реж... Елисабета“ № 15 — срещу хотелъ „Регалъ“.

за проданъ плетачни машини

- 1) „Дубиедъ“ 8 | 60 см. съ два преждоводители.
- 2) „Дубиедъ“ 7 | 60 см. съ два преждоводители.
- 3) „Дубиедъ“ 7 | 70 см. съ два преждоводители.
- 4) „Дубиедъ“ 5 | 1/2 | 60 см. съ 2 преждоводители.
- 5) „Метеоръ“ двойна 7 | 10 | 40 см. съ 1 преждоводителъ.

Всички въ действие и много добро състояние. Цени износни. **Справка: Минчо Н. Ганевъ — синъ Силистра**

П О К А Н А

Съгласно решението на управителния съветъ на Б. К. О. — Базарджикъ отъ 19 мартъ 1937 г. и на основание чл. 31 отъ устава на сжщото, поканватъ се г. г. членоветѣ на общо годишно събрание, което ще се състои на 4 априль 1937 г., 10 часа сутринта, въ помещението на Българската мъжка гимназия — Базарджикъ, за да решатъ следнитѣ въпроси, постановени на дневенъ редъ:

1. Изслушване отчетъ на управителния съветъ за дейността му презъ дружествената 1936—37 год.
2. Изслушване рапорта на Провѣрителната комисия.
3. Одобрение баланса на изтеклата 1935|36 учебна година.
4. Одобрение бюджета за учебната 1936|37 год.
5. Освобождение управителния съветъ отъ отговорностъ.
6. Приемане на нови членове и заличаване отъ списѣцитѣ на Обществото на членове, вследствие на смъртъ, нередовностъ или промѣна на мѣстожителството имъ.
7. Избиране на нова провѣрителна комисия, съгласно чл. 24 отъ устава на Обществото.

Иматъ право на вземане участие въ събранията и на гласуването само членоветѣ, редовни съ членскитѣ си вноски.

Ако на 4 априль т. г. не се явятъ законното число членове, съгласно предписанията на устава, ще бжде отложено за 11 априль т. г., на сжщото мѣсто и сжщия часъ, като ще се състои независимо отъ числото на явилитѣ се членове.

Членскитѣ вноски се приематъ до надвечерието на събраниято отъ касиера на Обществото.

Отъ управителния съветъ

ВѢСТИ

— Столичниятъ ежедневникъ „Универсулъ“ печата резолюцията, вета въ последния съборъ на учителитѣ отъ орѣднитѣ учебни заведения въ страната.

Въ нея се казва: „Настояваме да се взематъ всички ограничителни мѣрки, щото нито единъ малцинственникъ да не може по-вече да влѣзе като преподавателъ въ училищата отъ Румъния.“

Какъ злокобно звучи това настоятелно искане на възпитателитѣ и просвѣтителитѣ отъ тази страна!.

— Въ Южна Добруджа стопанитѣ на килимарски работилници, въ голѣмото си болшинство арменци, сж поставили работничитѣ изключително малолѣтни българки, да работятъ при най-нехигиенични условия.

Въ идния брой ще се повърнемъ съ подробности по този възмутителенъ случай.

— Въ миналия брой на „Добр. гласъ“ по едно опущение е пропуснато името на гжа Ж. Павлова, учителка въ Бълг. Частна

КОНЯКЪ И РОМЪ

е лѣковитъ и е най-доброто сръдство противъ

Г Р И П А

CERETI
Rom Standard

Предпочитайте Неврадолъ д-ръ Бончевъ (Nevradol D-r Boncev)

(одобренъ отъ Министерството на народното здраве) като най-добро сръдство противъ

НЕВРАЛГИЯ—ГЛАЗОВОБОЛИЕ и ЗЖБОБОЛЪ, НАСТИНКА, ГРИПА, РЕВМАТИЗЪМЪ, ИШИАСЪ

За проданъ, въ оригинални кутийки, въ всички аптеки и дрогерии.

Представителъ за Румъния: Н. КОСТОВЪ, аптекаръ, Базарджикъ (Дрогерия „Централа“)

Собственикъ, отг. редакторъ Я. Я. Яневъ

Tipografia „IZVOR“ — Bazarjick